

door Emile SMISSAERT

Paradoxaal te noemen én een doordenkertje: hoe minder het Koningshuis thans nog wat in de pap te brokken heeft - buiten representatieve taken allerhande om - hoe meer men, van hoog tot laag, doorgaans in alles wat "royalty" betreft, geïnteresseerd is en blijft. Het mag dan al - heden toch en extreem gesteld - zagezegd om wat klatergoud en verheven sfeerschepping en -klopperij gaan - meer niet - , toch doet het ons hartje wat sneller kloppen. Het brengt ons tot wegdromen, het schuift onze kneuterige dagelijksheid tijdelijk terzijde en wij vertoeven dan, als Assepoester, voor een moment "in hogere kringen", dàar waar alles zoveel zorgelozer, zo beter om leven lijkt te zijn. Zonder illusies, door-en-door nuchter doorheen het bestaan zijn weg zoeken, hopelijk vinden en soms moeten strijden om zich te handhaven, - het is pijnlijk te dulden, moeilijk om harden.

Door de tijd heen, in lengte van jaren, heeft "ons Oostende" nauwe banden gehad met de toenmalige leden van de Koninklijke Familie. Vóór 1914 heeft ze, door haar protectie en gunsten, ons luister en aanzien gegeven, het stadje aan de Noordzee doen groeien tot een beroemde badstad in Europa alwaar, door de komst van vermogende en vaak prestigieuze gezinnen, het toerisme dat de bron van inkomsten en levensonderhoud was voor velen, kon floreren. Het tij keerde na 1919. Het Koninklijk Gezin en de zeer welstellenden wendden zich meer en meer af van het Oostende-van-weleer; hoe het zover kwam, en evolueerde, liefst tot in de details nagegaan, het blijft tot op heden onduidelijk.

In de documentaire nalatenschap van onze opeenvolgende Vorsten (be)rusten vermoedelijk nog menige, tot hiertoe onbekende of veronachtzaamde archivalia die o.m. een duidelijker licht zouden kunnen werpen op of nadere verklaringen aanreiken betreffende de wisselwerking Oostende en de kuststreek enerzijds en de rol, de invloed van het Belgische Koningshuis anderzijds. Eerder een geduldig, competent werk voor specialisten ter zake en gevormde onderzoekers. Maar waarmée, hoe kan men zich vooraf een overzichtelijk, een verantwoord beeld vormen van al die koninklijke relictien? Archivaris Dr. hist. Gustaaf Janssens en dhr. Baudouin D'Hoore stelden hiertoe een handige "oriëntatie" samen van en over "*De archieven en verzamelingen bewaard in het Archief van het Koninklijk Paleis*" (2010), een uitgave van het Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën in de reeks "*Zoekwijzers*", deel 21, 24 blz.: ill. Het is géén inventaris, wèl een *gids* voor dit soort "bijzonder archief". Zoals: wat wordt bewaard? Wat is raadpleegbaar? Hoe neemt men contact op? Welke zgn. *fondsen* zijn voorhanden en raadpleegbaar met betrekking tot de Koning, de Koningin, zijn familie? Er is ook informatie – ik beperk me tot enkele themata – over de politiek, de wereldoorlogen, kunst en cultuur, urbanisme en architectuur, e.z.m. Er steken tevens goed voorziene fotoverzamelingen in het aangebodene. Een lijst van de gepubliceerde archiefinventarissen sluit het boekje af. Niet alleen is deze gids op papier insgelijks beschikbaar in het Frans, maar ze is ook te vinden op het internet: www.arch.be. Uit ervaring weet ik, dat ter plaatse niet-gepubliceerde "lijsten van stukken" ter inzage liggen én de fondsenkennis van de archivaris is desnoods aanspreekbaar. Wat wij hier beknopt te berde brengen, is iets uitgebreider te vinden in de recensie door Prof. Christian Koninckx die te vinden is in het tweetalige tijdschrift "Museum Dynasticum"; jrg. 22, 2010, nr. 1, p. 35-36. Deze periodiek wordt uitgegeven door de "Koninklijke Vereniging Dynastie en Cultureel Erfgoed" (Hertogstraat 2, 1000 Brussel) en beschikt over een site op het net: www.musdyn.be, met allerlei weetjes over actuele of afgewerkte projecten.

Voornoemd tijdschrift "Museum Dynasticum" (een Latijnse benaming die m.i. misleidend is, daar waar sprake is van museum, en dat is het juist niet!) ligt ter kennismaking, o.m. in de Oostendse centrale, openbare "Bibliotheek Kris Lambert"; vroegere jaargangen zijn opvraagbaar en ter plaatse te consulteren en kopieerbaar.

Een woordje uitleg bij de geporseleinde kaart verschenen op de kapt van het maart-nummer.

Café de l'Espérance – Nouveau Marché n° 6

Nieuwe Markt (Nouveau Marché) is de oorspronkelijke naam van het huidig Ernest Feysplein. Dit plein droeg eerst de naam Nieuwe Markt, later Stationsplein en in juli 1888 Vandersweepplaats. In 1945 veranderde het nogmaals van naam.

Ref.: DESCHACHT (D.), Straatnamen van Oostende van A tot Z.

Op de kapt een afdruk van een geporseleinde kaart

**Huyghe – Clicteur
Bijoutier & Graveur
Rue de la Chapelle 53
Ostende**